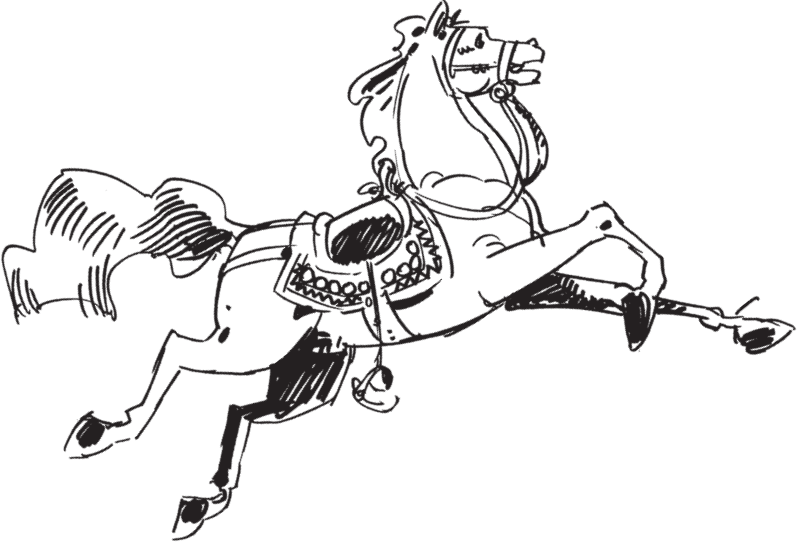

DESTAN YAZANLAR

ALP ER TUNGA

UNUTULMAYAN
KAĞAN

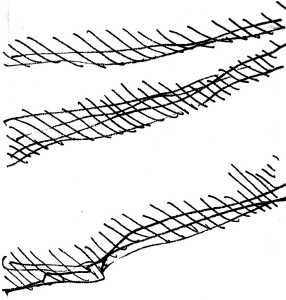

ALP ER TUNGA

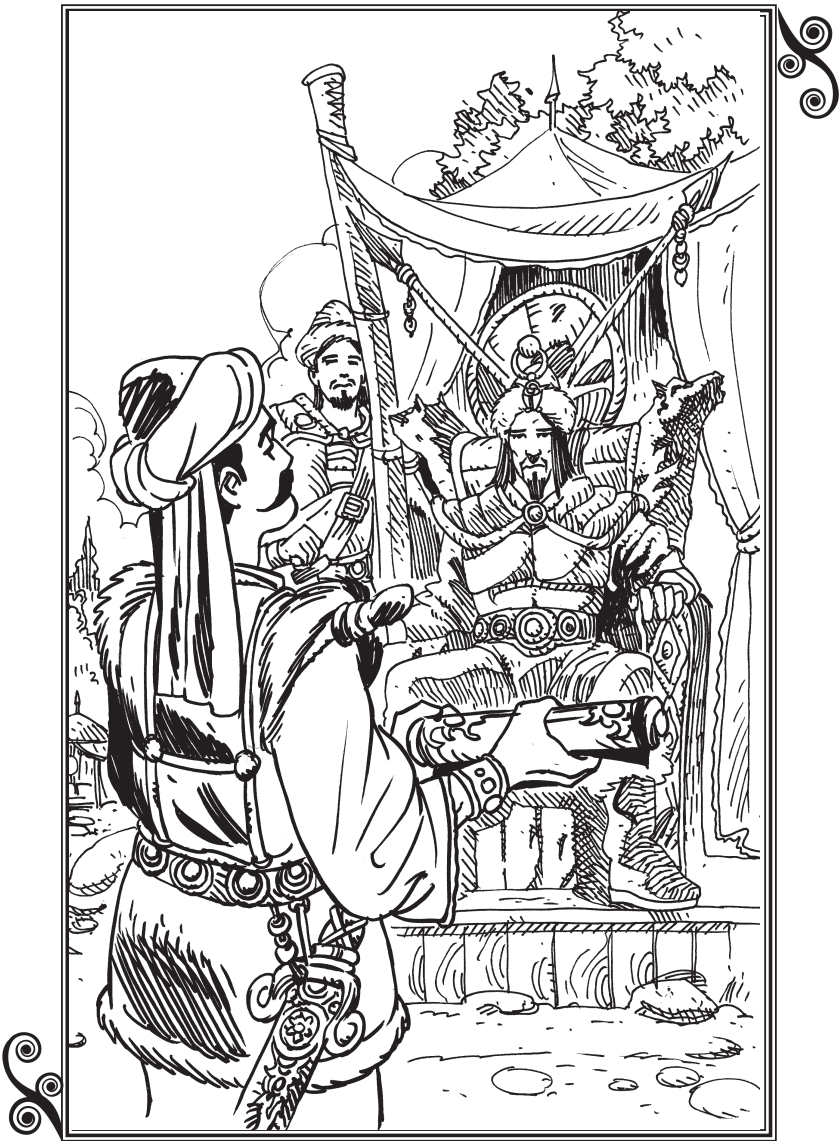

İLK KAVİMLER

Bundan yıllar, yıllar önce, dünya henüz çok kalabalık değilken, Orta Asya'da, Sakalar diye bilinen bir kavim yaşıyordu.

Sakaları Alp Er Tunga adında çok genç bir Kağan yönetiyordu. Alp Er Tunga, ceylan bakışlı, ser-vi boylu, aslan gibi bir delikanlıydı. Dövüşürken bir fil kadar kuvvetli, avlanırken bir aslan kadar çevik, düşmanının karşısında ise bir timsah kadar cesurdu. Öyle heybetli ve güçlüydü ki, yürüdüğü zaman sanki yer sarsılırdı.

Alp Er Tunga hem yiğit, mert ve cesur bir savaşçı, hem de çok bilgili ve zeki bir insandı. Yiğitliği ve cesaretiyle düşmanların yüreğine korku, dostlarınıninkine ise ümit salardı.

Yeryüzü ve gökyüzü Alp Er Tunga'ya dar geliyordu. Sanki güneşi kendisine bayrak seçmişti. Ülkesinin sınırlarını gittikçe daha da büyütüyordu. Alp Er Tunga'nın bu geniş ülkesinin merkezi Kaşgar idi.

Alp Er Tunga'nın hâkimiyetindeki topraklar her geçen gün daha da genişledi. Günün birinde Sakalar, İran'da yaşayan Medler'le komşu oldular.

İlkbahar mevsimi gelip de karlar erimeye başlayınca, Med hükümdarı Alp Er Tunga'ya elçisiyle bir haber gönderdi.

Med hükümdarı, Alp Er Tunga'nın kendisine komşu olmasından rahatsızlık duyuyor, onun bu topraklardan çekip gitmesini istiyordu. Alp Er Tunga'nın bu topraklardan gitmeyi reddetmesi durumunda ona savaş açacağını ilan ediyordu.

Alp Er Tunga, elçilerini göndererek ona cevap verdi. Cevap son derece kısa ve özdü:

“Biz sahip olduğumuz toprakları kimseye bırakıp gidemeyiz.”

Med hükümdarı bu haberi alır almaz, askerlerini toplayıp, Sakalara savaş açtı.

İki ordu Dehistan bölgesinde karşılaştı. Tam savaşmaya başlayacaklarken, şiddetli bir yağmur başladı ve saatlerce devam etti. İki ordunun askerleri, atları, eşyaları yağmurda sıırıslıklam oldu. Fakat iki ordu da geri çekilmedi. Neden sonra yağmur dindi.

Yağmurun dinmesi ile Med kumandanınının kardeşi Kubat savaş meydanına çıktı.

- Var mı benim karşıma çıkmaya cesaret edecek biri?

Alp Er Tunga askerlerine,

- İlk dövüşü kim yapmak ister, diye sordu.

Barman adlı bir yiğit öne çıkarak,

- Ben, dedi.

Alp Er Tunga işaret verdi:

- Haydi öyleyse, göreyim seni!

Bunun üstüne, Med kumandanı kardeşine seslendi:

- Hey kardeşim! Görmüyor musun, senin karşına çıkan asker çok genç. Sen bu askere göre çok yaşlısın. Onunla savaşma. Eğer o senin ak saçlarını kanla kızartırsa, ülkemizin yiğitleri üzülür, savaşma istekleri azalır.

Kubat bunları duydu ama kardeşine hiç aldırmadı.

- Ben zaten dünyadan payımı aldım. Ölüm gelecekte gelsin, umurumda değil, ilk öne çıkan ben olmak istiyorum, diyerek atını Barman'ın üzerine doğru sürdü.

Kubat ile Barman savaşmaya başladılar. Her iki taraf da heyecanla onları izliyordu. Savaş meydanında bulunan herkes, Barman'ın çok çabuk bir şekilde Kubat'ı yeneceğini düşünüyordu. Ama öyle olmadı. Kubat

akşama kadar Barman'la savaştı. Barman ancak akşama doğru, kargı ile Kubat'a vurma fırsatını bulabildi. Barman'ın bu hamlesinden sonra Kubat bir anda kendini yerde buldu. Dövüşü Barman kazanmıştı.

Sakalar büyük bir sevinç içinde birbirlerine sarıldılar. Med kumandanı da gözyaşlarına boğuldu. "Ah kardeşim, ben sana gitme demiştim!" diyerek dizlerini dövdü.

Bu dövüşten sonra, iki ordu birbiriyle savaşmaya başladı. O güne dek dünya üzerinde böyle büyük bir savaş görülmemişti.

Savaş otuz gün devam etti. Otuzuncu gün, Alp Er Tunga'nın ordusu, Medleri yendi. Bu yenilgi üzerine, Med hükümdarı geri çekilip, Dehistan kalesine sığındı. Ancak, Alp Er Tunga onun peşini bırakmadı. Hemen askerlerine emir verdi ve Dehistan kalesi kuşatıldı.

Kuşatma uzun süre devam etti. Sonunda, Alp Er Tunga, kaleyi ele geçirmeyi başardı.

Med askerlerinin çoğu, Alp Er Tunga'ya esir düştü. Med hükümdarı da savaşta ölmüştü. Med askerlerinden Alp Er Tunga'ya esir olmaktan kaçıp kurtulabilenler, Kabil ülkesine sığındılar.

Kabil ülkesinde Zal adında çok güçlü bir Kağan yaşıyordu. Canlarını zor kurtaran Medler, tüm olup biteni telaşla Zal'a anlattılar.